

Vi sparar **data i cookies**, genom att använda våra tjänster godkänner du det. → [läs mer om cookies](#)

**MEST
LÄST**

1 Nattens nyheter: Lastbil körde av vägen – kraschade in i träd

2 25-åring åtalas för mordhot mot poliser: "Det är inte längre ni som jagar oss, nu är det vi som jagar er"

3 Min familj accepterar inchockhöjningen av Bre
INSÄNDARE

[+ BÖCKER](#) | 07.00

Arbetargrabben från Hagaby blev IT-entreprenör - och skrev en bok

Leif Bornvik är arbetargrabben från Örebro som tog sig uppåt på samhällsstegen, men när han jobbat sig till gott anseende och tjänat miljoner kände han att det var nödvändigt att blicka bakåt. Han skrev boken "Kvarlämnat på perrongen". På lördag kommer han till Litteraturens lördag på Stadsbiblioteket i Örebro.

1000kr i nykundsrabatt på närproducerad el

Bixia levererar sol-, vind- och vattenkraft, direkt från svenska gårdar.

Ge en kort förklaring till varför du har gett boken namnet "Kvarlämnat på perrongen"?

– Titeln speglar min längtan att återvända och hämta upp det som gått förlorat under resan. I det ligger också en önskan att försonas, att läka det som fortfarande gör ont, berättar Leif Bornvik som numera bor i Stockholm.

Hur kom du på idén att skriva en bok över huvud taget? Någon som uppmuntrade dig?

– Jag har skrivit mycket i jobbet. Skrivlusten har varit latent, att skriva skönlitterärt, alltså. Jag kom in på Skrivarakademin när jag slutade att jobba 2013. På akademien blev det fyra terminer med författaren med mera, Inga-Lina Lindkvist, som lärare. Utan hennes stöd hade det inte blivit någon bok. "Du är en berättare, Leif. Det här måste fler få läsa", sa hon till mig. Jag tyckte att jag skrev torftigt. Du har en egen berättarröst, håll fast vid den", fortsatte

ANNONS

Har det hänt något?

[Tipsa oss >>](#)

NA

Leif Bornvik vid ett besök i Örebro under Open art i år där han minns flydda tider på Järntorget.

Bild: Foto: Anders Erkman

Inga-Lina skickade Leif till lektören och författaren Erik Grundström som med sina argusögon fick Leif att inse att författandet kräver tålamod, envishet och ork. Det blev ett antal omarbetningar, men till slut förklarade Grundström: "Nu är det publicerbart."

Hur mycket lästes det i ditt barndomshem? Vilka böcker fanns i dina föräldrars bokhylla?

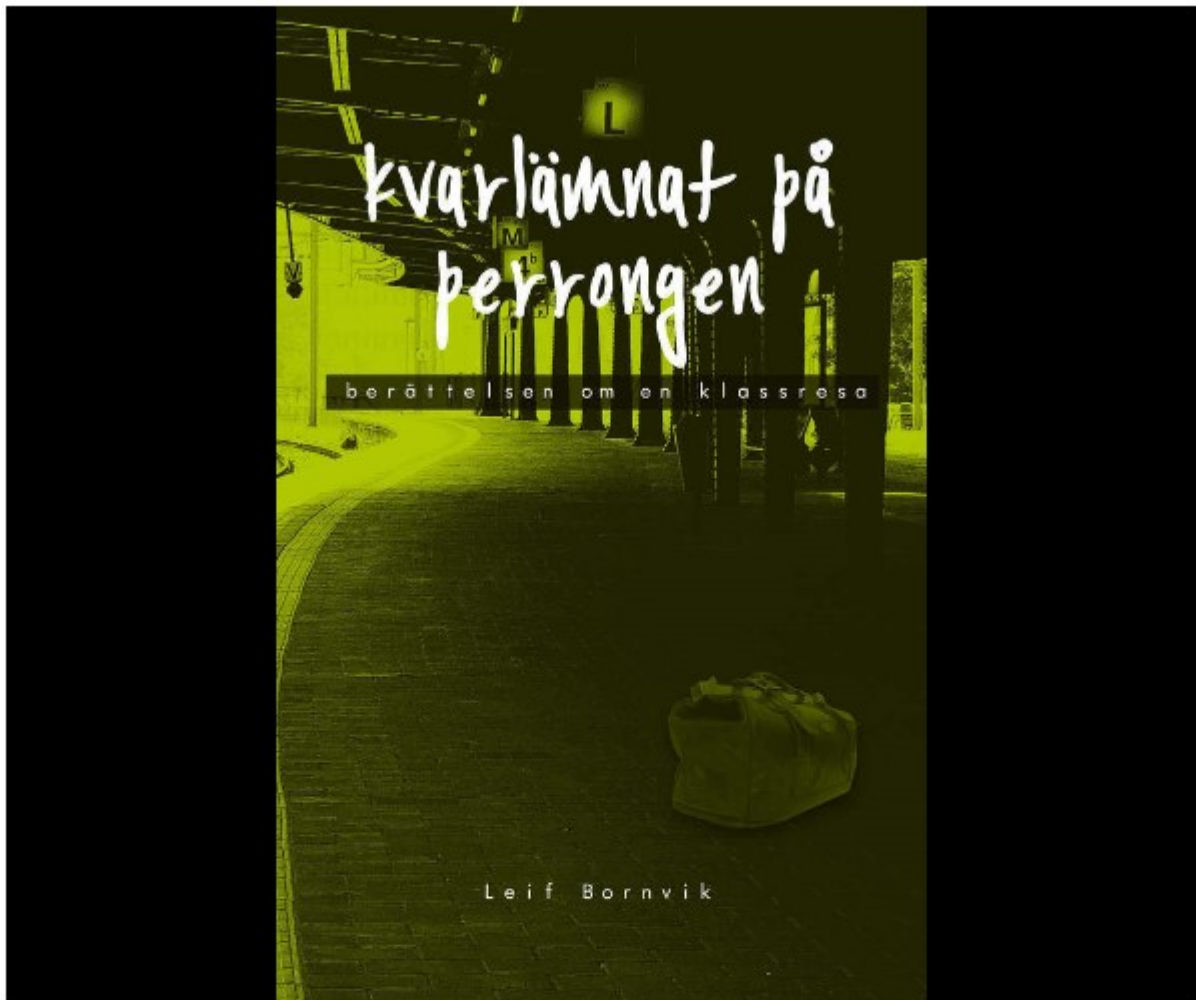
– Där fanns en bokhylla med diverse böcker från olika bokklubbar. Farsan läste böcker om andra världskriget, jaktböcker samt en och annan Manhattandekare. Mamma vet jag inte vad hon läste, men hon dog ju när jag var tretton, säger Leif som talar om "farsan" och "mamma".

Mellan sju och tolv års ålder läste han "kopiöst" mycket. Han släpade hem massor av böcker från Stadsbibliotekets ungdomsavdelning som då låg i Konserthuset. Sedan tog jazzintresset över. Han spelade klarinett i ett band Och intresset för jazz tycks vara evigt. Leif finner andlig näring då han lyssnar till Miles Davis, Chet Baker, Stan Getz, Oscar Peterson, Count Basie och Putte Wickman, Lasse Gulin och Jan Johansson.

”

Mamma vet jag inte vad hon läste, men hon dog ju när jag var tretton

– Första året i Stockholm 1962 läste jag in studentbetyg i svenska på Norra Latins kvällsgymnasium. Då tog läsandet fart igen och det har fortsatt. Numera läser jag två-tre böcker i månaden. Jag läser allt utom deckare som tråkar ut mig.

Leif Bornvik har skrivit en bok om den klassresa han gjort och som började här i Örebro.

Precis som alla andra författare har Leif haft förebilder. August Strindberg för hans nydanande behandling av det svenska språket. Andra, lite äldre, författare han gillar är Vilhelm Moberg, Jan Fridegård, Sven-Edvin Salje och Sven Delblanc, men också senare storheter som Kerstin Ekman, Lars Gustafsson (om han skalar bort hans ideliga bildningposerande professorsutvikningar). En nutida bok som också gett honom inspiration är Leif GW Perssons "Gustavs grabb".

– Men framför allt gillar jag Slas (Stig Claesson red anm.). Han har gjort starka avtryck hos mig. Det sparsamma språket, underfundigheten och utrymmet för läsaren att fylla i med undertexter.

Din mamma, som betydde mycket för mycket för dig, får stor plats i boken.

Berättal

– Att hon dog så ung, 37 år, jag var 13, har jag nog aldrig kunnat frigöra mig ifrån. Sorgen har alltid funnits där. Kanske för att den aldrig fick komma fram när hon dog.

Läs också: [Litteraturens lördag hyllar de lokala författarna](#)

Läs också: [Här är författarna som kommer till bokens dag i Lindesberg](#)

Hon var född i Fellingsbro i en stor, bullrig och glad familj. Hon fick en lycklig barndom och var begåvad utöver det vanliga, stort A i alla teoretiska ämnen i folkskolan. Musikalisk, spelade piano. Hon var duktig gymnast och spelade teater när hon gick på folkhögskolan. Hon var en sällskapsmänniska och rolig med smeknamnet "Nicke".

– För mig var hon tryggheten, jag var mycket modersbunden, läste av hennes sinnesstämning direkt och påverkades starkt. Hon ställde uppoffrande upp som oavlönad piga hos min farmor och farfar, där vi också bodde i Hagaby. Där var hon olycklig, och det märkte jag såklart och jag led med henne. Och sedan slog magcancern till. Det tog ett år, sen tog det slut. Då var hon 37 år. Den sista tiden skickades jag bort – fick inte träffa henne den sista tiden.

– Livet är inte särskilt rättvist, men det är ju ingen nyhet, säger Leif.

Författaren Leif Bornvik kommer till Litteraturens lördag på Stadsbiblioteket i Örebro 11 november.
Bild: Foto: Anders Erkman

Anders Erkman

019-15 51 89

anders.erkman@mittmedia.se

MER OM...

LEIF BORNVIK